

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden tillverkar lastbilar och bussar. Kommissionen vägrade i de omtvistade besluten att kräva att AB Volvo omedelbart skulle avyttra sitt aktieinnehav i Scania AB. Kommissionen lät inte heller sökanden ta del av de hemliga villkor för AB Volvos avyttring av aktieinnehavet i Scania AB som uppställdes i beslutet avseende AB Volvo/Renault Véhicule Industriel (VI). Volvo har med stöd av dessa kommissionsbeslut kunnat behålla en dominerande ställning gentemot Scania under nästan fyra år.

Sökanden har till stöd för sina yrkanden åberopat artiklarna 8.4, 6 och 18.3 i förordningen om kontroll av företagskoncentrationer⁽¹⁾.

Enligt sökanden åsidosatte kommissionen artikel 8.4 i förordningen om kontroll av företagskoncentrationer när den vägrade att genomdriva en omedelbar avyttring på sökandens begäran. Sökanden anser att AB Volvos minoritetspost såväl rättsligt som faktiskt utgör ensam eller med Investor AB gemensam kontroll över Scania, vilket borde ha stoppats av kommissionen.

Sökanden åberopar vidare artikel 6 i förordningen om kontroll av företagskoncentrationer. Enligt sökanden borde kommissionen ha återkallat beslutet avseende Volvo/Renault och ändrat villkoren för avyttringen. Sökanden hävdar att Volvo bröt sitt löfte avseende avyttringen genom att ta del i beslutsprocessen i Scania.

Sökanden hävdar också att kommissionen skulle ha informerat Scania om de hemliga villkor för avyttringen som överenskommit och som angivits i beslutet avseende Volvo/Renault (VI). Sökanden anser sig vara en direkt berörd part och kommissionen borde ha låtit sökanden ta del av informationen i beslutet avseende Volvo/Renault.

Sökanden anför slutligen att det inte sker någon automatisk förlängning från år 2003 till år 2004 för att avyttringen skall fullbordas. Förlängningen skulle i stället ha beslutats och motiverats av kommissionen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (EGT L 257, s. 13).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 8 maj 2003 av Ampafrance SA

(Mål T-164/03)

(2003/C 184/86)

(Rättegångsspråk: franska)

Marché Intérieur par Ampafrance SA, Cholet (Frankrike), har den 8 maj 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas

förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av advokaten Cristina Bercial Arias.

Även Johnson & Johnson GmbH var part i målet vid första överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara eller delvis ändra beslutet som fattades av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden till den del sökandens yrkanden inte bifalls, och följaktligen fastställa att "blöjor av bomull" inte liknar varorna med det tyska varumärket "bebe" nr 1 168 346, att det inte finns några likheter som kan leda till en förväxlingsrisk mellan varumärkena "bebe" och "monBeBé" (logotyp) och att det varumärke som registreringsansökan nr 297 309 avser skall registreras som gemenskapsvarumärke i sin helhet.

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Ampafrance SA

Gemenskapsvarumärke: Blandat varumärke: ord- och figurmärke, "monbebé" — ansökan nr 297 309, som ingetts för varor i klasserna 3, 5, 8, 10, 11, 12, 18, 20, 21, 22, 24, 25 och 28

Innehavare av det varumärke som åberopas i invändningsförfarandet: Johnson & Johnson GmbH

Varumärken som åberopas i invändningsförfarandet: Det nationella varumärket "bebe", registrerat för varor i klasserna 3, 16 och 24

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Delvis ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut och delvis avslag på registreringsansökan i fråga om vissa varor såsom tvålar etc., ogillande av överklagandet i övrigt

Grunder: Felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (förväxlingsrisk)